

Projekto „Ugdymas karjerai“ darbo grupė – Vokietijoje

Trakietės N. Zubrickienė (pirma iš kairės), N. Lisevičienė (antra iš dešinės)

„Ugdymas karjerai“ – tai projektas, kurį įgyvendina Lietuvos vaikų fondas, kurio partneriais esame jį įgyvendinant. Projekto tikslas – suteikti globos namų auklėtiniams, socialinės rizikos grupei priklausantiems moksleiviams trūkstamų socialinių žinių ir darbių igūdžių, gebėjimų tinkamai pasirengti profesinei karjerai, mokėti „sugyventi“, dirbti kolektyve. Mūsuose nėra stiprių ryšių ir bendradarbiavimo tarp globos įstaigų, vietos bendruomenių bei verslo įstaigų, todėl pirmieji darbiniai žingsniai tokiems asmenims būna sunkūs ir nesėkmingi.

Grupė projekte dirbančių ir savanoriaujančių asmenų lapkričio 3–8 dienomis lankėsi Vokietijos Erfurto miesto socialinėse įstaigose ir domėjosi taikomomis praktikomis ir sukaupė gerą patirtį rengiant šios tikslinės grupės narius darbu ir profesinei karjerai.

Dalykinėje komandiruotėje mūsų rajoną atstovavome net trise: Aukštadvario žemės ūkio mokyklos socialinė pedagogė, profesijos mokytoja Nijolė Zubrickienė, Lentvario vaikų globos namų darbuotoja Vaida Juškauskaitė ir aš, VŠĮ Trakų švietimo centro direktorė Nijolė Lisevičienė. Aplankėme nemažai įstaigų, bet didžiausią įspūdį paliko darbas su moksleiviais, atsidūrusiais ties išskirtimo iš mokyklos riba ir ikiprofesinis mokymas.

Dalykinės komandiruotės narės (iš dešinės į kairę): LEU soc. mokslų daktarė A. Kaušlylienė, trakietės N. Zubrickienė, N. Lisevičienė, V. Juškauskaitė, Vilniaus Antakalnio vaikų socialinės globos namų direktorė E. Lotc bei Vilniaus Minties vaikų socialinės globos direktorės pavaduotoja D. Misevičienė

Ne paslaptis, kad yra mokinių, kurie dėl problemų šeimoje, dėl tarpusavio santykių, galiausiai dėl nenoro ką nors veikti praleidžia vis daugiau pamokų. Tokie mokiniai iš visų mokyklų nukreipiami į specialų centrą, kuriame su jais dirba tam parengti socialiniai darbuotojai, o darbas vyksta ir individualiai, ir nedidelėse grupelėse. Šiuo metu centrą lanko 15 jaunesnių ir 8 vyresni moksleiviai, o su jais dirba 9 etatiniai darbuotojai. Mokiniai turi 15 savaitinių pamokų ir mokosi tam tikrų dalykų, bet daugiau laiko skiriama praktinei veiklai, bendravimui, mokomi naudotis tam tikra dienos maitinimui skirta pinigų suma, nusipirkti produktų, parengti pusryčius, pietus. Ugdoma atsakomybė, savarankiškumas. Taip sprendžiamos socialinės rizikos grupės moksleivių, klasės, kurioje dėl jo kyla problemų, jų tėvų, mokyklos, o kartu ir bendruomenės problemos. Juk nuo to, ar jie mokysis ar atsidurs gatvėje, priklausys visos šalies saugumas, ateitis. Centrą finansuoja Jaunimo ir Švietimo tarnybos.

Antras įdomus dalykas – tai ikiprofesinis mokymas, (kitai – profesinio pasirengimo mokykla) vykstantis panašioje į profesines mokyklas

bazėje, kur nemotyvuotiems, nežinantiesiems kokią specialybę rinktis ir nenorintiems mokytis moksleiviams sudaromos sąlygos per metus laiko save išbandyti dviejuose, trijuose specialybose, pasirenkant iš siūlomų 30-ties, susipažįstant su to darbo praktine puse. Yra glaudūs ryšiai su didelėmis įmonėmis, kuriose atlieka praktika. Dirbti šioje mokykloje gali tik įgiję profesinės reabilitacijos kvalifikaciją.

Įdomu buvo susitikti su socialiniais pedagogais, dirbančiais su gatvės vaikais, išgirsti jų potyrius, nuomone, apsilankyti Carito dienos centre, vaikų globos namuose, kurių dauguma – nedideli, besirūpinantys 20–25 asmenimis. Iš mieste esančių 6 vaikų globos namų, tik vieni – valstybiniai.

Ypatingai didelį įspūdį paliko savivaldybės bei įmonių, kurios gyventojams teikia šilumą, elektrą, vandenį bei kitas paslaugas bendras siekis, kad gyventojai neįklimptų į didesnes skolas, neprarastų butų, būtų mokūs. Yra įsteigti ir išlaikomi socialinių darbuotojų etatai, kurie prižiūri, kontroliuoja, kaip tokios šeimos naudoja gautas lėšas, padeda jas racionaliai paskirstyti, o esant reikalui, laiku kreipiasi į socialines įstaigas dėl papildomų išmokų. Manau, kad

tokia praktika galėtų pasinaudoti ir mūsų šalies savivaldybės kartu su paslaugas teikiančiomis įstaigomis.

Detaliau susipažinę su Vokietijos socialinio darbo sistema galime teikti, kad LVF projektas „Ugdymas karjerai“ yra savalaikis ir sprendžia

itin svarbias ne tik moksleiviams, bet ir visiems piliečiams svarbias problemas.

Nijolė Lisevičienė,
VŠĮ Trakų švietimo
centro direktorė

Lizė Boutique
MOTERIŠKŲ DRABUŽIŲ PARDUOTUVĖ

ŠVENTINĖS NAUJIENOS!

JAU NUO GRUODŽIO 3 D. GRAŽIŲ DAIKTŲ PARDUOTUVĖJE RASITE NAUJĄ PUOŠNIŲ SUKNELIŲ, BATŲ IR ORIGINALIŲ AKSESUARŲ ASORTIMENTĄ. PASIPUOŠKITE PAS MUS ŠVENTĖMS PATYS IR IŠRINKITE DOVANŲ ARTIMIESIAMS.

LAUKIAME JŪSŲ ANTRADIENIAIS - PENKTADIENIAIS NUO 10 VAL. IKI 18.30 VAL. O ŠEŠTADIENIAIS NUO 10 VAL. IKI 16.30 VAL.

PARDUOTUVĖS ADRESAS: VYTAUTO G. 42, TRAKAI (PRIEŠ TRAKŲ RAJONO POLICIJOS KOMISARIATĄ).

LINKIME JUMS GRAŽIŲ IR JAUKIŲ ARTĖJANČIŲ ŠVENČIŲ!

Užs. Nr. 298

GRUODŽIO 13 d. 18.30 val.
Prie Lentvario parapijos namų

Kalėdinės eglutės Šventė

Programoje:
Muzikinė pasaka „Keturi metų laikai“
Dalyvauja: Trakų bei Lentvario atlikėjai ir meno kolektyvai

Šventės žvaigždė: **Asta Pilykaitė**

Remėjai
Trakų rajono savivaldybė
TUB „Nemuno banga“, UAB „Elektros pasalis“, UAB „Statybų bazė“

Rengėjai
Trakų rajono savivaldybės Lentvario seniūnija
Trakų rajono kultūros rūmų Lentvario padalinys

Partneriai
Trakų raj. kultūros rūmai
Lentvario klebonija

-2013-

Neribokite savo norų!

Norėkite drąsiai, nes su mumis svajones įgyvendinti paprasta.

Paskolos palūkanos tik 9 proc.

LKU
Lietuvos Kredito Unijos

Daugiau informacijos
Trakų kredito unijoje: Vytauto 19-1, Trakai, tel. 8-528-51234
Lentvario kasoje: Bažnyčios 3, Lentvaris, tel. 8-528-29929
Aukštadvario kasoje: Skrybės 2a, Aukštadvaris, tel. 8-528-65266

Užs. Nr. 294

Tarptautinis tinklinio turnyras „Auksinis ruduo“ dovanuoja ir bendravimo džiaugsmą

Atkelta iš 1 p.

aistrų ir pergyvenimo tinklinio sirgaliams, kurių šiame turnyre tikrai buvo daug.

Lentvario ir Kijevo komandų susitikimas prasidėjo įtemptai. Lentvrietės pirmą setą vijosi kijevietės ir jo pabaigoje išsiveržė į priekį. Antrajame sete abi komandos tarsi niekaip nenorėjo atiduoti viena kitai pirmenybės, bet geresnis žaidimas parodė, kad Lentvario komandos tinklininkės ši kartą buvo stipresnės. Graži kova vyko ir tarp Elektrėnų ir Trakų komandų, kurios varžėsi dėl ketvirtosios vietos.

Po rungtynių džiaugėsi elektrėnietės – jos buvo pajėgesnės. Baigiamosiose turnyro varžybose susitiko Vilniaus G7 ir Kijevo komandų tinklininkės, kurios turėjo išsiaiškinti antros vietos nugalėtoją. Vilnietės kovėsi inirtingai, gražus žaidimas džiugino sirgalius, tačiau

iki pergales pritrūko keleto stiprių ir tikslių smūgių. Kijevo komandos žaidėjos nuoširdžiai džiaugėsi savo pergale, o graži sportinė kova vainikavo visą turnyrą.

Galutinė turnyro lentelė:

I vieta – Lentvaris, II vieta – Kijevo Raiffeisen Bank Aval, III vieta – Vilniaus G7, IV vieta – Elektrėnai, V vieta – Trakai.

Apdovanojimai

Turnyrui pasibaigus, apibendrinamąjį žodį tarė R. Kvicklienė. Ji pasidžiaugė, kad nors turnyras vadinasi „Auksinis ruduo“, tačiau gyvenimas nelaukia ir bėga į priekį, pažerdamas snaigiu, o ne auksaspalviu lapu. Tai ženklas, kad nereikia sustoti, reikia judėti pirmyn, džiaugtis gyvenimu, rasti minutėlę laiko pasportuoti, gerinti sveikatą, susitikti ir pobendravti su draugais. Padėjo sirgaliams už aistringą visų komandų palaikymą, mokyklos šeiminkams už nuoširdų priėmimą ir teisėjams už sunkų darbą.

Visos tinklininkės pasidabino medaliais. Komandos – specialiais prizais.

Po turnyro moterys susirinko puodelio kavos ir arbatos. Kavinės „Karčiama“ ir „Markizas“ pavaišino visus dalyvius gardžiais patiekalais. Žaidėjos dalinosi išpuodžiais ir pasidžiaugė, kad tokioje greitoje gyvenimo tėkmėje vis dar randa laiko savo maloniam užsiėmimui – tinkliniui.

Visiems padėjusiems ir prisidėjusiems prie turnyro organizavimo žmonėms, komandų žaidėjos taria nuoširdų ačiū.

Ramutė Kontorovičienė,
Lentvario Motiejaus Šimelionio
gimnazijos kūno kultūros
vyr. mokytoja

Nuotrauka prisiminimui

Atkelta iš 1 p.

buvo sovietų armijos karininkas, atsargos majoras, dirbęs kažkur Altajaus krašte, ties Baikalu, buvo kalinių prižiūrėtojas, kaip kariškis mėgo pasigirti, kaip jie elgdavosi su kaliniiais, o gal ir su tremtiniais lietuviais, kas žino...

Jis buvo gan griežto būdo. Prieš jį taip pat „šoko“ ir tuometinė TNSMGS valdžia, ypač už mažiausias prastovas.

Tik po daugelio metų iš Jūsų „Klevų alėjos“ sužinojau, jog Jonas Čiras su šeima buvo „iššve-

tas“. Taigi man dabar susidaro išpuodis, kaip tuomet sovietmečiu vagone gyvėsi kalinių viršininkas-kariškis-prižiūrėtojas ir kaip jautėsi buvęs tremtinys J. Čiras. Dvi priešingos asmenybės, kaip fizikoje – „+“ ir „-“.

Šią nuotrauką per „K. A.“ siunčiu prisiminimui gerbiamiems lentvrietėiams J. Čirui, Jan Tomaševič ir kitiems vairuotojams lentvrietėiams. Kokia galinga technika jie tuomet dirbo Senuosiuose Trakuose. Sovietmečiu čia lentvrietėčių dirbo daug. Į pamainas buvo vežiojami net šios gamyklos autobusu, vėliau vykdavo traukiniais... To ekskavatoriaus, sveriančio 140 tonų, o kaušas 4,6 m³ talpos, taip pat nebėra. Anapilin išėjo ir keli juo dirbę mašinistai. Taip pat Amžinybė priglaudė ir kelis tuometinius

TNSMGS vadovus. Gamykla seniai pertvarkyta, čia išikūrė kelios bendrovės, o kai kurie buvę gamybiniai pastatai merdėja, keli išlikę galingi 27 t. keliamosios galios „Belazai“ dar yra UAB „Žvyro karjerai“ nuosavybė ir kaip baltarusiška sovietmečio laikų relikvija.

Vytautas Žemaitis
Autoriaus nuotr.